

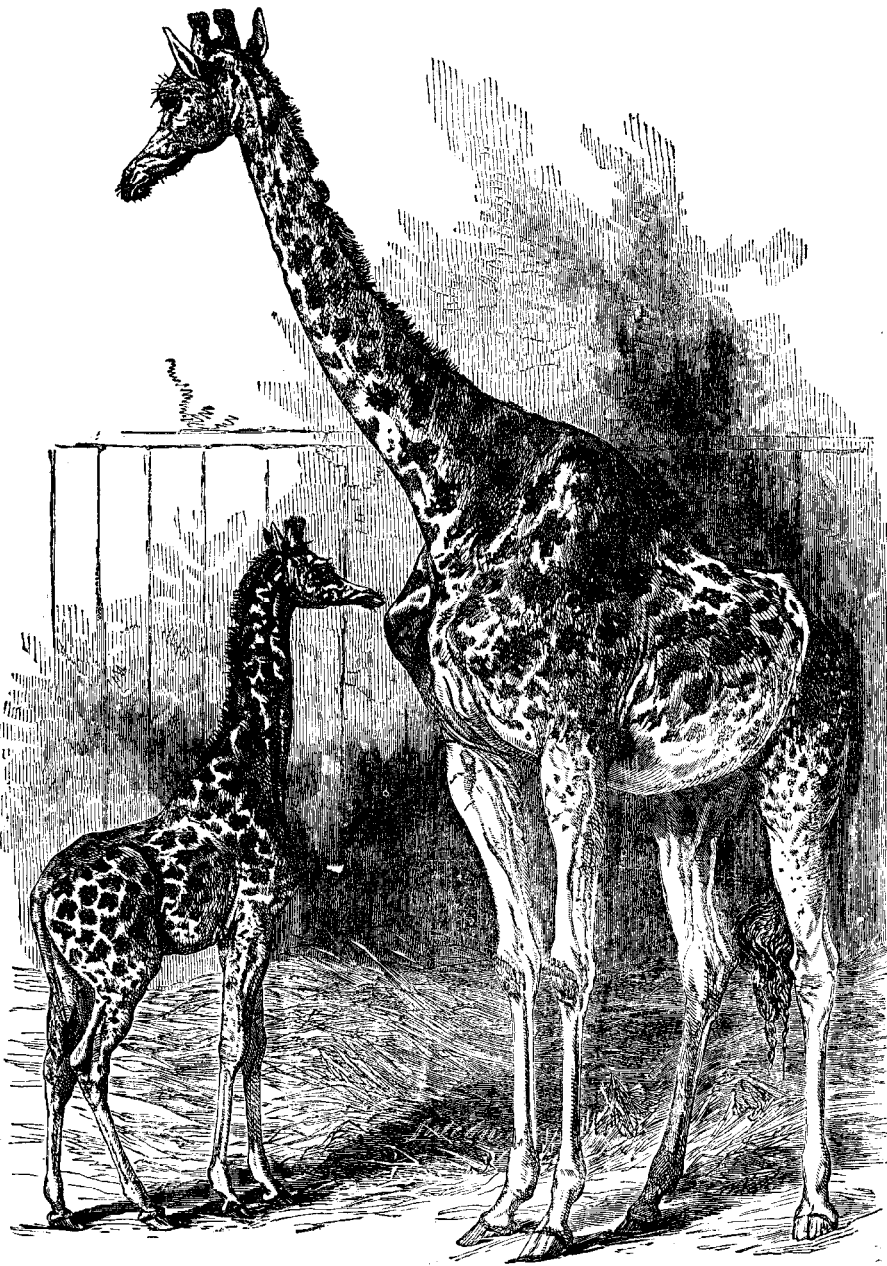

«ԹՈՂ ՏՈՒՔԻ ՄԱՆԵՐ ՏՂՈՅՐ ՈՐ ԻՆՇՈՒ ԳԱՆ» : ԴՈՒԿ. ԺԸ. 16:

Հ Ա Տ Ո Ր Ե .

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ . ՄԱՅԻՍ 4 . 1876 .

ԹԻԻ 5

ԸՆՁՈՒՂՏ

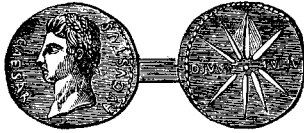
ՄԱՆԿՈՒՂԻ ՎՐԱՅԻ ԳՈՂՐ

Պարտիզիս մէջ մեծ խնձորենի մը
ունիմ, որ փողոցի պատին քովը կ'ա-

ծի, Աշնան օր մը երբ պարտիզին մէջ
էի, լսեցի որ մէկը այն ծառէն խնձոր
կը գողնար: Պարտիզին մէջ չորս կողմն

նայեցայ, բայց հոն մէկը չկար: Պո-
ռացի կանչեցի, պատասխան տուող
չեղաւ: Սակայն դեռ փողոցի կող-
մէն ձայն մը կը լսէի, և ինձ այնպէս
կը թուէր թէ մէկը ծառին գագա-
թէն ճիւղեր կը կտրէր: Ինքիրենս
լսի, «Յանդուզն գող մը փողոցի
կողմէն սանդուղի մը վրայ ելած է
խնձորներս գողնալու,» և ձեռքս
դաւազան մ'առնելով, պարտէզէն
դուրս դէպ ի փողոցը վազեցի չա-
րագործը վռնտելու: Բայց զարմա-
նօք տեսայ որ իմ կարծիքս սխալ էր,
վասն զի ոչ գող կար հոն և ոչ սան-
դուղ, այլ անփնաս ընձուղտ մը:
Վայրենի անասուններ պատմող
մարդ մը հանգիստ առնելու համար
պարտիզիս ետևի կողմի փողոցին
մէջ կանգ առած էր: Ընձուղտին հա-
սակն եօթը կանգնող չափ երկայն էր,
ուստի անի փողոցին մէջ կեցած տե-
ղէն կրնար դիւրութեամբ ուտել ծա-
ռիս գագաթին տերևներն ու խնձոր-
ները:

Ընձուղտներն Ափրիկէի մէջ կը
գտնուին և 50 կամ 60 հատ մէկտեղ
կը պատին և անոնց գլխաւոր կերա-
կուրն է ծառի տերև: Ընձուղտը
կ'ուտեն նաև խոտ, բայց արածելու
համար կը ստիպուին իրենց առջևի
սրունքը բանալու: Ասոնք շատ արա-
գոտն են, և եթէ յողմած չըլլան,
ընաւ ձի մը չի կրնար վազելով ա-
նոնց ետևէն հասնիլ: Վերի պատկե-
րին մէջ ընձուղտը դիտելով պիտի
խորհիք թէ, անոր առջևի սրունքը
ետևի սրունքէն աւելի բարձր են,
բայց այնպէս չէ: Սրունքները մի և
նոյն երկայնութիւնն ունին, սակայն
առջևի սրունքներուն վրայի մարմնոյն
ոսկորները աւելի բարձր ըլլալուն
համար սրունքները բարձր կ'երևին:

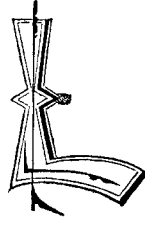
ԵՐԿԱԶԱՐԱՄԵԱՅ ԱՐՄԱՅԵԱՅ ԿՐԱՄ

Պ Ղ Ի Ն Ձ Կ Ի Ր Ա Մ

Այս Սօփիայի մզկիթին մօտ դուռ մը կայ որ Թօփ-գափուլի պալատը կը տանի : Այն դրան երկու կողմը կեցող զինուորներէն անցնելով քիչ մը վեր ձախ կողմը ճէպհանէի մօտ կը տեսնես մեծ շէնք մը, որ է փողերանոցը : Այս տեղ կը շինուին դահեկանները, մէծիտիյէներն և լիբաները : Թերևս ձեռն ամանք փափարին զիտնալ թէ դրամն ինչպէս կը շինուի, ուստի այսօր ըսեմ ձեզ թէ ինչպէս կը շինեն 10 փարանոց պղինձ դրամը : Նախ պղինձը կը հալեցնեն սաստիկ կրակով : Հոն կայ երկաթէ մեծ բազուկ մը, որ շղթայ մը կը բռնէ, և շղթայն ունի ճանկ մը որ կը բռնէ մեծ ամանը կամ հարցոյն որուն մէջ կը հալի պղինձը : Այն մեծ ամանը քիչ մը մէկ կողմ կը դարձուի եւ մարդիկ կաղապարները կը բերեն : Պղինձը կրակի կը նմանի, և ջուրի պէս կը վազէ, և եթէ այն ջուրի պէս վազող պղինձէն կաթիլ մը միայն մարդու մը մատին վրայ ցատկէ, մինչեւ ոսկորը կ'այրէ : Պղինձը կաղապարներուն մէջ վազած ատենը կայծեր կը ցատկեն օդին մէջ : Երբ կաղապար մը լեցուի, անոր մօտինը լեցնել կը սկսին, և այսպէս կարգաւ կը շարունակեն, մինչեւ որ բոլոր կաղապարները լեցուին : Կաղապարներուն մէջ պղինձը կը պաղի, և դուրս կ'ելլէ երկար բայց նեղ տախտակներու ձևով, որ ձեր ձեռքին չափ լայն, և պղինձ դահեկանի մը չափ թանձր են : Այնուհետև այս տախտակները ուրիշ սենեակ մը տարուելով հոն ուրիշ մեքենայի մը մէջէն կ'անցուին և տասնոցի պէս բարակ կ'ըլլան : Ապա այս բարակ տախտակներն ուրիշ սենեակ մը կը տարուին, ուր մեքենայից շախնդն և շառաչուը կարծես թէ մարդուն ախանջը կը խրացունեն : Այս սենեակին մէջ պղինձէ տախտակները կը դուրս մեքենայի մը տակ, անոր միւս կողմէն դուրս կ'ելլեն, բայց տախտակներուն մէջը երկու կարգ կը ծակեր կան : Թերևս կը հարցնէք. Ի՞նչ բանի համար եղած են

այս ծակերը : Տախտակներուն մէջի ծակերը տասը փարանոց դրամի տեղեր են, եթէ մեքենային տակն ալ նայիք, պղինձի այն կըր կտորները կը տեսնէք : Այս կտորները տասը փարանոց դրամք են, բայց դեռ դրոշմ չունին : Պղինձէ տախտակին մնացեալ մասը, որ ծակ ծակ եղած է, դարձեալ հնոցը կը տարուի նորէն հարուելու : Տասը փարանոց կտորներն այնուհետև կը դուրս ուրիշ մեքենայի մը տակ, ուր քիչ մը ճնշուելէ ետքը դուրս կը հանուին : Տասը փարանոցներու շրջանակն այս ճնշման ատեն կը շինուի : Ապա այն կտորները հնոցի մը մէջ դարձեալ կը տաքցուին, և ջուրի մէջ պաղելէ ետքը սղոցածով կը չորցուին և պատրաստ կ'ըլլան դրոշմ ընդունելու : Գրոշմ տուող մեքենան այնչափ բարձր է որ մինչև ձեղունը կը հասնի, և որտեղ ցէ պէս գոռալով միշտ կը զարնէ : Այս մեքենային ամէն մէկ հարուածը 30,000 քաջի զօրութեամբ կ'իջնէ պղինձի այն կըր կտորներէն խորքանշիւրին վրայ, և մէկ հարուածով այն կտորը 10 փարանոց դրամ կ'ըլլայ : Մէկ հարուածով դրամին մէկ կողմը դրոշմը կը կոխուի, իսկ միւս կողմը թուղբան : Երբ տասը փարանոց դրամ մը մեքենային տակէն կ'ելլէ, անմիջապէս պղինձի ուրիշ կտոր մը մեքենային տակը կը մտնէ, և դորձն այսպէս կը շարունակուի : Պղինձի կտորները վերջին մեքենային տակ դուրսէն առաջ աղօտ և աղտոտ էին, բայց 30,000 քաջ ծանրութիւն ունեցող ուրիշ մէկ հարուածը զանոնք ոսկիի պէս փայլուն կ'ընէ : Այս գործողութիւնն այնչափ արագ կը կատարուի, որ մէկ աւուր մէջ մէկ կամ երկու հարիւր ոսկոյ արժողութեամբ տասը փարանոց կրնայ շինուիլ : Ահա թուաբանական խնդիր մը, զոր կ'առաջարկեմ ձեզ լուծել : մէկ օրուան մէջ քանի՞ տասը փարանոց պէտք է չինել որ երեկոյին կարելի ըլլայ երկու հարիւր ոսկոյ արժողութեամբ դրամ պատրաստ ունենալ :

« ՍՈՒՐԲ ԳԻՐԻՔ ՄԸ ՈՒՆԻՊ »

ոնտոնի մէջ ձեր կնոջ մը հարցուեցաւ . « Սուրբ գիրք մը ունի՞ս : » Կինը պատասխանեց, « Այո, գոհութիւն Աստուծոյ, ունիմ Սուրբ գիրք մը որ մանկութեանս առաջնորդն եղաւ և

ձերութեանս ցուպն է : Սուրբ գիրքը վերաւորեց զիս, բայց վէրքերս բուժեց : Ձիս դատապարտեց, բայց ազատեց : Ինձ ցուցուց որ մեղաւոր եմ, բայց ցուցուց նաև մեղաւորաց Փրկիչը : Կենացս մէջ ան իմ մխիթարութիւնս եղաւ, և կը հաւատամ որ մահուան ատենն ալ ինձ յոյս պիտի տայ : Ո՞հ, ես ի՞նչ պիտի ընէի, եթէ Սուրբ գիրքը չունենայի : »

Տղայոց Աւետարեթի համար

ԱՐԵՎԱԿԱՆԱՅԻՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կարծեմ թէ կը հարցուի, « Ի՞նչ կը նշանակեն այս երկայն բառերը : » Այս բառերը կը նշանակեն արեւն և անոր շուրջը դարձող ամէն բան : Բաց երկրէս ուրիշ բան ալ կայ, որ արեւուն շուրջը կը դառնայ : Այո, ուրիշ շատ բաներ ալ կան որ արեւուն շուրջը կը դառնան : Բաց երկրէս եօթը մեծ մայրակ, իւր հարիւր աստղակերպ կամ փոքր մայրակ և քանի մը հասալ գիսաւորներ կան : Նաև մայրակներէն շատերը լուսիններ ունին : Չոր օրինակ, մեր երկիրն ունի լուսին մը որ ամիսն անգամ մը երկիրն բոլորաբար կը դառնայ : Նոյնպէս ուրիշ մայրակներ ալ ունին լուսիններ, որ անոնց բոլորաբար և անոնց հետ մեկտեղ արեւուն բոլորաբար կը դառնան : Լուսնթագը չորս լուսին ունի, Երեւակը ութ, Հէրշէլը վեց, և Լըվէրիէ, որ արեւէն ամենէն հեռու մայրակն է, երկու լուսին ունի : Այսպէս, առաւել քան հարիւր երեսուն մարմիններ կան որ մեր երկիրն և լուսինն հետ արեւուն բոլորաբար կը դառնան : Մեր երկիրն արեւէն 95,000,000 մղան կամ 31,666,666 ժամ հեռու է : Ուրիշ երկու մայրակներ կան որ մեր երկրէն աւելի մօտ են արեւուն : միւս մայրակներն աւելի հեռու են արեւէն քան մեր երկիրը : Լըվէրիէ որ, ինչպէս ըսինք, ամենէն հեռու մայրակն է, 2,850,000,000 մղան կամ 950,000,000 ժամ հեռու է արեւէն, որուն շուրջը կը դառնայ : Ո՞ր տղայ կրնայ կարգաւ այս թիւերը : Եթէ յաջողի զանոնք կարգաւ ալ, կրնայ երեւակաբար թէ որչափ մեծ է միջոցին հեռաւորութիւնը : Եթէ մէկն այսօր մեր երկրէն մեկնի և օրը տասը ժամ ձիով երթայ, 8,675 տարիէն կը

համար արևուն : Երևակայեցէք ուրեմն թէ որչափ աւելի ժամանակ պէտք է Լրվէրիէ մուրթակէն արևուն համեւու : Մեր բնական երկրին 166 տարին Լրվէրիէի մէկ տարւոյն հաւասար է : Բայց զի այս մուրթակն այնչափ տարին անգամ մը կը դառնայ արևուն բոլորափքը : Եթէ Լրվէրիէի մէջ բնակէիք, և անոր շրջանը նոր լինցուցած ատեն ծնած ըլլայիք, որչափ ձեր պիտի ըլլայիք մինչև որ ռըիշ նոր տարի մ'ալ տեսնէիք : Եթէ Լրվէրիէի բնակիչները մեր երկրին բնակչաց պէս են, անոնցմէ շատերն առանց նոր տարի տեսնելու կը մեռնին : Երևակն ութը լուսին ունի և երկու մանեակ որոնք զայն գրեթէ կը շրջապատեն : Գիշեր ատեն որչափ գեղեցիկ կ'ըլլայ Երևակի երկինքը : Կ'ուզեմ որ Աւետարեանի ամէն ընթերցող բերնուց սորվի վերը յիշուած հեռաւորութիւններն, և թէ ամէն մուրթակ քանի լուսին ունի, նաև մուրթակաց անուններն այն կարգով ինչպէս վարը գրուած է, Փայլածու, Արուսեակ, Երկիր, Հրատ, Իբր հարկուր աստեղակերպք, Լուսնութագ, Երևակ, Հէրշէլ և Լրվէրիէ :

ՕՐԻՆԱՅ ԼԵՌԸ

Մարդ մը երբէք տեսած է զԱստուած : Ոչ : Սուրբ զրոյց մէջ բուռած է թէ մարդ չկրնար զԱստուած տեսնել և կենդանի մնալ : Բայց եղաւ ժամանակ մը յորում Աստուած ցուցուց մարդոց իր ներկայութեան նշանը : Եւ այն ատեն մարդիկ Աստուծոյ տուած նշանը տեսնելով ուրախ եղան : Ոչ, այլ շատ վախցան : Այս բանը Սինա լեռան վրայ կատարուեցաւ : Աստուած այն լեռն ընտրեց, և հոն ուզեց Մովսէսին յայտնել իր սուրբ կամքը : Ժողովուրդը մեծ աճապարանօք Եղիպտոսէն ելած էին, և քանի մը շարաթէ ի վեր անապատին մէջ կը թափառէին, և վերջապէս այն լեռան առջևի դաշտը հանգիստ առնելու կեցան : Հոն Աստուած պատուիրեց անոնց որ ամէն տեսակ պղծութիւն իրաց թողուն, և իրեն

առջևն ելլելու պատրաստ ըլլան : Եթէ փաշա մը ձեզի բան մը ըսելու համար, զձեզ իւր ապարանքը կանչէ, նախ կը նայիք որ հոն երթալէ առաջ ձեր վրան գլուխը մաքուր ըլլայ : Սրբ եթէ թաղուոր մը զձեզ իւր առջև կանչէր, որչափ հող կը տանէիք ձեր զգեստներուն և գէմքին մաքրութեանը : Ուրեմն, Իսրայէլի որդիքն երբ կոչուեցան Աստուծոյ առջևն ելլելու, որչափ աւելի հոգ ըրին ամէն բան մաքուր ընելու, և ամէն պիղծ խօսք և գործ իրենց սրտերէն

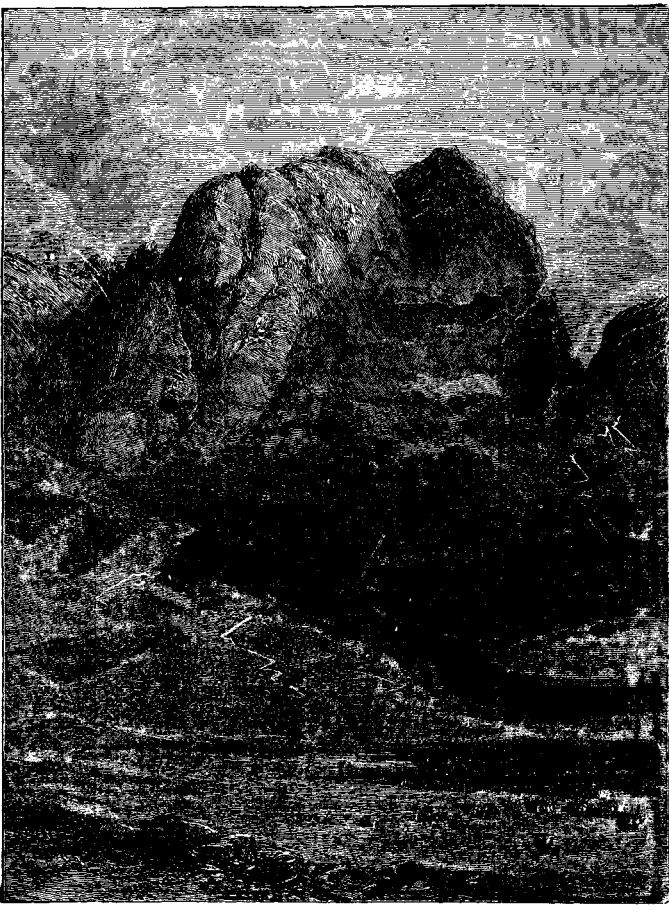
նեց տանաբանեայ պատուէրները ժողովրդեան տալու համար : Վերի պատկերը կը ցուցնէ այն նշանաւոր օրը : Լեռն ամպի մէջ է, և վարի մեծ դաշտին երեսն ալ կրնաք տեսնել խոբայէլի որդւոց բանակը :

ՍՈՒՐԸ ԳԻՐԻՔԷՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ամառնային տաք օր մը ձեր մարդ մը ցորեկ ատեն իր վրանին դրան առջև նստած էր : Այն մարդուն վրանը մեծ ճամբու մը մօտն էր, ուստի և մարդը երբ ճամբան կը նայէր, տեսաւ որ ճամբորդներ կուգային : Հիւրասիրութեամբ փութաց անոնց առջևն ելաւ, և աղաչեց անոնց որ ծառի մը հովանոյն տակ նստելով հանգչին, և ինք անոնց կերակուր պատրաստէ : Ժամբորդներն այս մարդուն հրաւերն ընդունեցին, և մարդը փութաց առատ ըմպելիք և աղէկ կերակուր պատրաստեց :

Երբ ճամբորդները կերան և հանգիստ առին, ձերունուոյն ուրախութեան լուր մը տուին, և ելան իրենց ճամբան դացին : Ծերունին բաւական տեղ զանոնք յուղարկեց : Ժամբորդներն երթալէն ետքը ձերունին կեցաւ Աստուծոյ աղաչելու : Զերմեռանդութեամբ աղօթեց, և իր խնդրուածքին ճիշտ պատասխան ընդունեց, սակայն դեռ իր սրտին փափաքը չլեցուեցաւ :

Ո՞վ էր այն ձերունին : Որո՞նք էին ճամբորդները : Այն մարդիկ ի՞նչ աւետիս բերին ձերունուոյն : Ի՞նչ էր

ԼԵՌԸ ՔԱՆՁԻ ԱՄՈՂ ԾԱՓՈՒՄ ԵՐ

իրաց վտարելու : Մահմանաւ օրն ամէնքը ժողովեցան լեռան ստորոտը, և տեսան որ լեռը թանձր ամպով ծածկուած էր, որոտմունք և փայլատակունք կային, և ահա այն թանձր ամպին մէջէն փողի ձայնի նման ձայն մը եկաւ, Տէրօջը հուրը լեռան վրայ իջաւ, լեռը սասանեցաւ, և ժողովուրդն ահիւ և դողութեամբ լըցուեցաւ : Անոնց արգիլուած էր լեռնէն վեր ելլել : Բայց Մովսէս վեր ելաւ, մինչդեռ ժողովուրդը վարը կը սպասէր : Ահա այն լեռան վրայ Մովսէս նայն ինքն Աստուծմէ ընդու-

ծերունուոյն սրտին փափաքը որ չլեցուեցաւ, և անոր աղօթքին երբ պատասխան տրուեցաւ : Այս պատմութիւնը Սուրբ զրոյց մը մասին մէջ կը գտնուի :

ԱՆՅՆԱԼ ԱՄՍՈՅ ՀԱՐՅՄԱՆՑ ՊԱՏՄՈՒՄ

Այն թագաւորն էր Սաւուղ, կինն էր Ենգուրի վհուկը, ձերունին որ կանչուեցաւ Սամուէլն էր, և անոր առած գէշ լուրն այս էր, թէ Սաւուղի թագաւորութիւնն անկէ պիտի առնուի, և Սաւուղ ու անոր որդիքը հետեւեալ օրը պատերազմի մէջ պիտի սպաննուին : Ա թագ. ԻԸ. 8-23

Փ Ո Ւ Ի Ի Չ Ե Ռ Ք Ե Ի Ը

1. Ո՛հ, փոքր ձեռքեր - բռն - բռն բնչ կըր - նան ը - նեկ Տէ - րո - ջը հա - ճե - լի: Ազ - քատ-նե-րուն կըր - նան օգ - նեկ, եւ Յըշտաներն մը - խի-ձա-րել: Այս շնորհքն ինձի տըր-ուի:

2
Ո՛հ, փոքր շրթունքը բնչ կրնան ընեկ
Տէրոջը հաճելի:
Կրնան աղօթք մատուցանել
Եւ քաղցր խօսքեր արտասանել:
Այս շնորհքն ինձի տրուի:

3
Ո՛հ, փոքր աչքերը բնչ կրնան ընեկ
Տէրոջը հաճելի:
Կրնան դէպ ի երկինք նայիլ,
Եւ Սուրբ մատենան կարգալ սորվիլ:
Այս շնորհքն ինձի տրուի:

4
Ո՛հ, փոքր սրտերը բնչ կրնան ընեկ
Տէրոջը հաճելի:
Շնորհքով կրնան ապաւինիլ
Փրկչին, եւ զանկա սիրել:
Այս շնորհքն ինձի տրուի:

5
Ձեռքեր, շրթունք, սրտեր, երբ միաբան
Տէրոջը հաճելի
Գործքեր կատարելու ջանան,
Փրկչին շատ սիրելի կ'ըլլան:
Այս շնորհքն ինձի տրուի:

ՄԱՐԻԱՄ ԵՒ ԱՆՈՐ ՄԱՅՐԸ

ՅԱՆՅԻ ՄԷՋ ԲՈՒՆՈՒԱԾ

Մարիամ եւ անոր մայրն ի միասին անտառակի մը մէջ կը պտտէին: Մարիամ տեսաւ որ մարտին մը ցատկերով գնաց թուփի մը վրայ լարուած սարգի ուսայնի մը մէջ ինկաւ: «Մայրիկ» ըսաւ

Մարիամ, «նայէ մարտիւր ցանցին մէջ բռնուեցաւ, տեսնե՞ք ի՞նչ պիտի ընէ» Մայրը հին կեցաւ, և երկուքն ի միասին սկսան մարտիւրն նայիլ: Մարտիւրն միայն մէկ ոտքը ցանցին մէջ բռնուած էր, և միջատը գլխի վար կախուած էր, մինչդեռ իր հինգ ազատ ոտքերը ամէն կողմ կ'երթային կուզային օդնութիւն մը գանելու: Քիչ մը ետքը մարտիւրն իր ոտքերէն մին սարգի ուսայնին գէժ գրաւ եւ ուժգին հրեց որպէսզի կարենայ ցանցին մէջ բռնուած ոտքն ազատել: Բայց մինչդեռ կը ջանար մէկ ոտքն ազատել, միւս ոտքն ալ ցանցին մէջ բռնուեցաւ: Այնուհետեւ երրորդ սարով ջանաց միւս երկու ոտքերն ազատելու, բայց դժբախտաբար այն ոտքն ալ բռնուեցաւ, և այսպէս յաջորդաբար բոլոր ոտքերն ալ ցանցին մէջ բռնուեցան: Այս միջոցին սարգը մէ-

կէն ուսայնին մէջ ցատկեց և սկսաւ արագ արագ մարտիւրն չորս կողմը դառնալ: Մարիամ տեսաւ որ սարգն ամէն դառնալուն բարակ թել մը կ'անցունէր խեղճ մարտիւրն ոտքերուն և գլխուն վրայ: Մէկ վայրկեանի մէջ մարտիւրն այնպէս կապուեցաւ կաշկանդուեցաւ որ ալ անկարելի էր շարժիլ:

Երբ անկէ քաղերով կը պտտէին, Մարիամի մայրն իւր աղջկան այսպէս սկսաւ խօսիլ. «Այդ սարգը սատանային կը նմանի և այն մարտիւր կը նմանի այն յիմար տղոց որոնցմէ շատերն ես տեսած եմ: Այն տղայք սատանային լարած մեղաց փայլուն ցանցերուն ծիծաղելով կըսկսին դաշիլ տեսնելու թէ ինչ տեսակ ցանցեր են անոնք: Բայց մէկէն կը տեսնեն որ իրենք բռնուած են, և այնուհետեւ որչափ ջանան ազատելու, ալ աւելի կը կապուին կը կաշկանդուին. և երբ մեղաց կապերն անոնց ձեռքերն եւ ոտքերը կաշկանդեն ալ յոյս չկայ անոնցմէ ազատելու:

Ինչպէս որ թագաւորները չեն թողուր իրենց անունները կեղծ դրամաց վրայ դնել, այնպէս ալ Տէր Յիսուս պիտի չընդունի կեղծաւոր մը որ Քրիստոնէի անուն առած է իր վրայ:

Գիրքերը վարժապետներ են, որ կը սորվեցնեն առանց ծեծելու, առանց յանդիմանելու, և առանց պահանջելու հաց և ստակ: Եթէ անոնց երթաք, միշտ արթուն և պատրաստ պիտի գտնէք զանոնք, քանզի անոնք քնանալ չեն դիտեր: Եթէ զանոնք փնտռէք, անոնք ձեռն չեն պահուիր: Եթէ սխալիք, անոնք ձեր վրայ չեն խնդար: Եթէ ազէտ էք, անոնք ձեզի չեն յանդիմաներ:

Յիմարը միայն միշտ իրաւունք կուենեայ:

Տղայոց Աւետարանի համար

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԷՆ ՀԱՆՆԵԼՈՒԿ ՄԸ
Դեռ ավթիթի և սիրունիկ
Կոյս մ' էի միամօրիկ
Հայրիկս էր վեհ զիւր ցազուն,
Ձոհ տուաւ զիս եղբայրներուն,
Անուշ կեանքս սիրով տուի
Որ հայրս ուխտագրուժ չըսուի:
Առ այս սրտիկըս չէր դժգոհ,
Ձի հայրենեացըս եղայ ես զոհ:
Սիրուն քոյրերս և եղբայրներս,
Ըսէք ուրեմն թէ ո՞վ եմ ես:
Կ. ԱԹԱՆԱՍԻԱՏ

Ամբիկայի միսիոնարաց ընկերութեան կողմէն
Խմբագիր Ծ. Ք. Կրին

ԿՈՍՏԱՆԳՆՈՒՊՈԼԻՍ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆԻ
Ձագմագըլար, Յակոբեան խան, Թիւ. 12